

Foto: BenHaman © Midjourney

Gud hører alle bønner

Kristen bøn er at tale med Gud om, hvad man vil, og hvor man vil. Den kan sammenlignes lidt med at have mobilforbindelse til et andet menneske. Gennem bønnen er der direkte kontakt med Gud.

Bibelen fortæller, at Gud ved, hvad et menneske har brug for, allerede inden der bliver bedt til ham. Det gør dog ikke bønnen unødvendig. Selv om Gud ved alt og har den fulde kontrol, vil han gerne have fællesskab gennem bønnen og høre om glæder, frygt, bekymringer og alt muligt andet – stort og småt. Jesus bad selv til sin far om alle ting.

Desuden er bøn heller ikke kun at bede om nogle behov, der ønskes opfyldt. Bøn kan for eksempel også være at bekende nogle forkerte handlinger og bede om tilgivelse. Eller noget, der skal takkes for, eller bøn for familie og venner.

Gud hører alle bønner, og han svarer på dem alle. Mange har oplevet, at der var et hurtigt og kontant svar på deres bøn. Det udløser ofte stor glæde og taknemmelighed. Men ikke kun et »ja« skal forstås som Guds godhed og gavmildhed. Et kærligt svar kan også være et »nej« eller et »vent«. Derfor er det heller ikke udtryk for Guds uretfærdighed, når nogle får et »ja«, hvor andre får et »nej« eller »vent« på den samme bøn.

Søren Juul Skoveneborg

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK
70 300 150
Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ Google Play

DOWNLOAD PÅ App Store

jesusnet.dk

Læs mere om bøn på: jesusnet.dk/bøn

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.
ISSN 0901-2362 - 124. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen, tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.

Layout: Ben Haman

Man kan gå direkte til Gud

Subhi Sheiko og hans familie blev kristne i Syrien, men først nogle år senere opdagede han, at han kunne henvende sig direkte til Gud ▶

Foto: Kenneth Baek Merrild, privat

► **T**ro har altid fyldt meget i Subhi Sheikos liv. Han er kurder og stammer fra Syrien.

»I Syrien var Gud en meget større del af hverdagen, end jeg oplever her i Danmark,« fortæller Subhi. Han kom til Danmark som flygtning i 2012.

Subhis familie var kurdiske muslimer, der ikke hører til den mest religiøse del af islam. De så det at være kurder som en del af ens identitet og noget, man er stolt af. Men samtidig var hans forældre meget åndeligt søgende.

»De kunne ikke forstå, at Gud skulle være en grusom Gud, der opfordrer til at slå andre ihjel, så de undersøgte andre religioner,« fortæller Subhi.

Mødte Jesus i et syn

Da Subhi var ti år, flyttede hans forældre ind i en lejlighed i en af Syriens største byer, Aleppo. Nabokonen havde en søster, der var blevet kristen i den katolske kirke. Da det strider mod den muslimske tro at konvertere, bad naboerne Subhis far og mor om at tale hende til rette. Det fik dog den modsatte effekt. Det blev til flere samtaler med nabokonens søster, og Subhis forældre begyndte nu at interessere sig for kristendommen.

Der skulle dog en helt særlig oplevelse til, før de helt lod sig overbevise. En dag, hvor faderen var hjemme hos sine forældre på landet og hjalp dem med olivenhøsten, faldt han ned fra et træ og slog sig voldsomt. På sit sygeleje fik han et syn. Han så en hvid skikkelse, der sagde: »Overgiv dig til mig, så skal jeg hjælpe dig.«

Næsten samtidig havde Subhis mor en lignende oplevelse. Hun faldt ned fra en stige, mens hun var ved at gøre rent. Også hun så en hvid skikkelse i et syn, men troede, det var en drøm. Ingen af dem talte om det, før de et par måneder senere var med naboens søster til en gudstjeneste i en katolsk kirke. Ved indgangen hang et vægmaleri af Jesus i præcis samme skikkelse, som både moderen og faderen havde set i deres syn. De blev klar over, at det var Jesus, de havde mødt, og kom til tro på ham.

Derefter begyndte forældrene, Subhi og hans tre søskende at gå til kristendomsundervisning i kirken, og ti måneder senere blev de alle døbt.

Flygtede til Danmark

Det var dog ikke ufarligt at være kristen i Syrien. De mødte modstand og afvisning, og Subhis far besluttede sig for at

Foto: Kenneth Bæk Merrild, privat

flygte til Danmark i 2011 lige i optakten til det arabiske forår, og resten af familien fulgte efter cirka to år senere. Forældrene fik arbejde og bosatte sig i Kjellerup, og på nogle måder gik integrationen let, men Subhi oplevede, at det var vanskeligt at komme som teenager til en kultur, hvor alt var så anderledes.

»Det var mine forældres beslutning at blive kristne – jeg fulgte ligesom bare med. Det var svært for mig, da vi kom til Danmark, hvor Gud ikke er en selvfølge.«

Han kom senere med til et arrangement, hvor han blev bedt om at sige noget om at være kristen og forfulgt. Efter oplægget kunne man bede for forskellige emner.

»Et sted var der et billede, der viste Islamisk Stat. Det var et kæmpe chok for mig, at vi skulle bede for dem, der var imod os. I moskeerne hjemme i Syrien var jeg vant til, at man forbander alle ikke-muslimer. Her var det 'Bed for din fjende,« fortæller han.

For ham blev oplevelsen et synligt bevis på, hvordan kristendommen adskiller sig fra den tro, han var opvokset med.

Gennem en lokal kirke i Kjellerup blev familien anbefalet en kristen efterskole, som lå i nærheden, og folk i kirken sørgede for, at Subhi og hans søskende kunne gå der. Subhi gik der i tre år.

»Det hjalp mig, så troen kunne vokse og blive min egen. Særligt det andet år blev troen mere personlig for mig,« fortæller han.

Efter tre år på et kristent gymnasium og et enkelt sabbatår gik Subhi på en kristen højskole. Han opdagede noget, som han i dag er blevet glad for, og som har hjulpet ham videre i troen.

»Man kan gå direkte til Gud, og der behøver ikke at være nogen mellemmand – hverken Jomfru Maria, præsten eller en anden. Det synes jeg, er dejligt og befriende. Jeg oplever også, at Jesus er kommet tættere på mig, og jeg er blevet gladere for ham.« fortæller han.

»Højskolen har udviklet mig virkelig meget – både personligt og åndeligt om, hvem jeg er: at jeg først og fremmest er kristen, og dernæst kurder.«

Karin Borup Ravnborg
Redigeret af Morten Stubkjær Klausen